

тълкува отъ татарски. Тя се дължи на извѣстния шведски пътешественик *Страленбергъ*. Въ своя трудъ „Das Nord-und östliche Theil von Europa und Asia insoweit solches das gantze Russische Reich mit Siberien und der grossen Tatarey in sich begreiffet. Stockholm. 1730“, Страленбергъ твърди именно, че столицата на волжските българи, отъ която последните са получили името си, не се е наричала *Bulgar* а *Bulgahn*, а тая последната дума означавала по татарски – единъ обиколентъ съ зементъ възь хански лагерь. Такъв единъ лагерь се наричалъ по гръцки *Byliros* или *Boleros*, затова и *Vincent. Belliaceensis* наричалъ източните Българи *Biliros*.

Отъ *Боогардъ* произвежда името *Булгаръ* известният руски историк отъ миналия вѣк, *Татищевъ*, който положи основата за критичната обработка на руската история (1768.). Въ своя главенъ трудъ кн. I. ч. II.¹⁾ той посвещава една специална глава на *българите и хвалисите*, които, споредъ него, се наричали у древните (Херодотъ кн. 4. гл. 16.) *аргипеи и иседони* (л. 25. стр. 346. и сл.). Колкото за днешното име на българите обаче, то нѣма нищо общо съ Волга, а произлиза отъ името на главния имъ градъ, който на тяхния езикъ се наричалъ *Боогардъ*.

„Имя же болгари, многа мнить, какъ сихъ такъ Дунайскихъ, (отъ сихъ безспорно произнѣдлихъ), отъ Волги болгари именованы, разсужда яко бы буква въ вѣ бревращена; но мнѣ мнится, что сіе неосновательно тѣмъ, что у Рускихъ древнѣйшихъ болгари, а не Волгари именовались, и Руские онаго обычай перемѣнить, какъ Латинисты, не имѣли, но вездѣ Греческую точно въ выговариваютъ, ико Васили, Власи и пр. Второе рѣка Волга называлась съ вершины токмо до устія Оки, а ниже Раа, Ока же, правильно Окина, у Сарматъ значить *правая* или *прямая*, и сходно, что она такихъ кризиинъ великихъ какъ Волга не имѣть; она же съ правой стороны пришла, а у насъ, испорченъ, Ока именована. Итоломей именуетъ ея Раа западнаа, Волга же въ Сарматскомъ значить *судоходнаа*. . . . По сему *Болгаръ* отъ Волги производить не можно, но суще отъ главнаго ихъ города, который на ихъ языкѣ *Боогардъ*, т. е. „главный градъ“, а у Рускихъ Великий градъ именованъ“. Оба това име съ го дали на българите чужденците (така напр. полѧцитъ отъ Москва наричатъ цѣла Русия *Московия*). Собственото имъ име, аю се сѫди по Карпини, (по Карпину) е било „*билири*“. (Татаритъ произнасятъ булиръ). „*Билировъ* имъ мио собственное и общее всѣхъ болгартъ, ибо и Татари испорта булиръ, Руские отъ града Болгари именовали“. И така Болгари и Билири нѣма нищо общо. Първото име произлиза отъ името на главния градъ *Боогардъ*, косто значи „*Голѣмъ градъ*“, второто е име на самия народъ. Каква е обаче етимологията му, Татищевъ не казва, както въобще нигдѣ не говори за езика на древните българи. Като ги смѣта за потомци на Херодотовитъ аргипеи, той ги има за волжани

¹⁾ *Исторія Россійская* съ самыхъ древнѣйшихъ временъ неусыпными трудами черезъ тринадцать лѣтъ собранна и описанна покойнимъ тайнымъ соѣтникомъ и астрономскимъ губернаторомъ, Василиемъ Никитичемъ Татищевъ. Книга первая. Часть II. Москва 1768. Глава двадцатая пятая „о болгараахъ и хвалисахъ, у древнѣихъ аргипеи и иседони“ (стр. 346. и сл.).

Записки РА
ИМ.